

Povinná četba ke SZZ (magisterské studium)

- Hans Belting, *Bild und Kult: eine Geschichte des Bildes vor dem Zeitalter der Kunst*, München 1990 (též anglický překlad *Presence and Likeness*).

Ekaterina Titova

(V úvodní kapitole jsou nastíněny tři ústřední problémy /moc obrazu – vyobrazení a vzpomínka – kdy končí doba obrazu a začíná doba umění?/, k tomu je dobré ještě stručně představit strukturu celé knihy, tj. čím se autor zabývá na základě oněch ústředních myšlenek)

- Georges Didi-Huberman, *Před časem*, Brno 2008 (úvod, s. 7–55).

Zuzana Zástěrová

(Úvodní část představuje téma anachronismu v dějinách umění + k tomu si ještě připojte 1. kapitulu v části archeologie anachronismu – zde je onen úvod ještě rozvinut)

Magdaléna Bittnerová

(Na začátku je alespoň velmi stručně třeba nastínit pojem anachronismu a potom bude následovat představení 3. kapitoly v části modernita anachronismu – položte důraz na osobu Carla Einsteina a povšimněte si, jak s anachronismem Didi Huberman pracuje v současném umění)

- Meyer Schapiro, *Dílo a styl*, Praha 2006 (kapitola Styl).

Marie Novotná

(Všimněte si prosím, že celá studie je sice rozdělená do menších subkapitol, ale dá se především rozdělit do dvou částí – nejprve se probírají různé způsoby stylu jako formy /celá tato část končí důležitou definicí: „složitý organismus se skládá z nestejných částí...“ – ta může při zběžném čtení uniknout !/+ a potom ve druhé části se mluví o stylu v souvislosti s dalšími možnými uměleckohistorickými interpretacemi).

- David Summers, *Real Spaces*, New York 2003 (úvodní část)

Johanka Horáková

(Poměrně obsáhlý úvod se skládá z deseti subkapitol – je důležité je zmínit, ale podstatné je zde Summersův důraz na (a) kontextuální metodu popisu, (b) snaha po vytvoření základny pro interkulturní dějepis umění, (c) a některé pojmy jako „reálná metafora“ a „reálný prostor“ při zkoumání uměleckého díla + posléze stručně vyjmenujte Summersovy nové kategorie ve zbývajících částech knihy, které z jeho úvodních předpokladů vycházejí).

- Ernst H. Gombrich, *The uses of images. Studies in the social function of art and visual communication*, London 2000 (vybraná kapitola)

Martin Drlíček

(Doporučil bych především probrat krátký úvod, kde je vysvětlen „problém, vycházející z Burckhardta“ a Gombrichovo stručné vysvětlení jednotlivých kapitol a k tomu si přidejte jednu vybranou kapitulu – záleží na Vás, možná hned některou z těch prvních nástěnné malby nebo venkovní sochy /podle toho, co byste preferoval),

- Svetlana Alpers, *Rembrandt's enterprise. The studio and the market*, Chicago 1990.

Sarah Marschallová

Ondřej Sácký

Pro pochopení celku je přirozeně zejména důležitý úvod, kde se uvádí, co je cílem jednotlivých kapitol knihy – po tomto výčtu si vyberte jednu z kapitol /první text by měl udělat výpis z kapitoly, která pojednává o Rembrandtově kariéře a práci v ateliéru, druhý může být jakýkoli – třeba hned ten první o Rembrandtově způsobu malby).

- Václav Richter, *Umění a svět*, Praha 2001 (vybraná část – středověk nebo barok)

Eva Vágnerová

Diana Petrášková

(Bylo by dobré v obou referátech začít stručnou charakteristikou Václava Richtera a jeho uměleckohistorického myšlení na základě textu Zdeňka Kudělký na konci knihy, a potom si zvolte nějakou studii – doporučoval bych ze středověku text o gotickém prostoru a z baroka o plánech pro Zelenou horu. Prosím neopakujte dílčí konkrétní jednotlivosti /např. kdo co řekl o gotice, nebo jak konstruovat zelenohorskou stavbu/, ale zkuste zachytit to, co z těchto faktografických částí Richter využil jak z toho dále odvozoval to, co je podle něj podstatou gotického prostoru v prvním případě, resp. jaký je podle něj vztah zelenohorské svatyně k okolí a co znamená její vnitřní prostor).

- H. L. Kessler, *Neither God nor man: words, images, and the medieval anxiety about art*, Freiburg im Breisgau 2007.

Filip Král

(Kniha existuje od roku 2016 také v českém překladu (vydal ji prof. Foletti). Není zase tak obsáhlá, takže se z ní dá sestavit určitá rešerše zobrazování Krista ve středověkém umění).

- Thomas F. Mathews, *The clash of gods: a reinterpretation of early Christian art*, Princeton, NJ 1993.

Podobně jako u všeho ostatního je důležitý úvod, kde autor podává kritiku dosavadních interpretací vzniku podobizny Krista– potom v jednotlivých kapitolách jsou sledovány různé podoby, v nichž se na obrazech objevuje Kristus + k tomu si navíc vyberte jednu z těchto kapitol a popište způsob autorovy argumentace.

- Timothy J. Clark, *Farewell to an Idea: Episodes from a History of Modernism*, New Haven 1999 (vybraná kapitola)

Katarína Svobodová

(Zde bych doporučoval si přečíst nejen úvod, ale také závěr – to Vám dá základní orientaci v textech + k tomu si vyberte jednu z kapitol, z hlediska autorových „epizod modernismu“ – to může být buď první, nebo naopak poslední – ale dávám na Vaši preferenci)

- David Freedberg, *Power of Images. Studies in the History and Theory of Response*, Chicago 1989.

Barbora Kubíková

(Jako všude jinde i zde je podstatné představení tématu v úvodní části, a protože vcelku jde o antologii analýz vybraných děl, je třeba je stručně představit + vyberte si jednu kapitolu a jí se potom věnujte).

- Richard Wollheim, *Painting as an Art*, New Haven 1987 (kapitola 1)

Arina Alekseeva

(Opět je možné opakovat: podobně jako u jiných prací je důležitá především předmluva, kde je uveden základní úkol celé práce – a potom proberte začátek „Co dělá umělec“ /všimněte si pojmů, které autor používá, zajímavé je jeho originální rozlišení malířských stylů – pre-, post-, extra-/ + k tomu přidejte přehled dalších kapitol pro představení autorova záměru – nakonec si všimněte, že autor na závěr naznačuje, čím se bude věnovat v následující kapitole)

- Martina Pachmanová (ed.), *Neviditelná žena*, Praha 2002 (vybraná část).

Michaela Žáková

Kateřina Kotápišová

(Jedná se o antologie různorodých textů – proto záleží na Vás, který z textů si vyberete /klasickou práci na začátku feminismu v dějinách umění je ovšem Linda Nochlin – proto by se jeden z referátů měl zabývat jí – Možná, že druhým referátem by mohl být hned následující text/. Nejprve ale před zvolený text si postavte úvod k feministickým a genderovým studiím podle Martiny Pacmanové – obě ten úvod můžete mít podobný, ale samozřejmě každá si jej vypracuje po svém)

- Vít Havránek – Ján Mančuška, *Revoluce v asynchronním prostoru*, in: Jiří Ševčík et al. (eds.), *České umění 1980–2010. Texty a Dokumenty*, Praha 2011, s. 355–359.

Dominika Fialová

(V tomto případě se nejedná primárně o umělecko-historický text, ale o spíše velmi krátké teoretické zamyšlení nad vztahem západního a východního umění a te to více méně představení určité teoretické základny umělce Mančušky – soustředte se ale na hlavní argument tohoto textu a současně se podívejte na širší umístění tohoto textu v celé antologii, tj. na část nazvanou „Asynchronní prostory“ /možná byste se mohla nejvíce věnovat významu textu v konfrontaci s klasickými historiky umění – J. Bakoš, P. Wittlich, H. Belting).

+ dva připravené příklady (Jiří Kroupa):

- Walter Benjamin, *Umělecké dílo ve věku své technické reprodukovatelnosti*, in: Walter Benjamin, *Dílo a jeho zdroj*, Praha 1979, s. 17–47.
- Michael Baxandall, *Painting and experience in fifteenth century Italy. A primer in the social history of pictorial style*, Oxford 1988

+ dva doplňující texty (Jiří Kroupa):

- Hans Belting, *Das Werk im Kontext*, in: Hans Belting et al., *Kunstgeschichte. Eine Einführung*. Berlin 1988.
- Carlo Ginzburg, *Der Jäger entziffert die Fährte, Sherlock Holmes nimmt die Lupe, Freud liest Morelli – die Wissenschaft auf der Suche nach sich selbst*, in: Carlo Ginzburg, *Spurensicherungen: über verborgene Geschichte, Kunst und soziales Gedächtnis*. Berlin 1983, s. 61-96.

Obecné připomínky, aneb: **Jak „číst“ k referátu a připravit se později ke zkoušce:**

a) Především nečtěte vybrané texty jako učebnice – nebudete zkoušeni ze všech jednotlivých dat a tvrzení autora. Čtěte text spíše jako byste četli zajímavou beletrii, nebo naučně populární knihu. Zastavte se u míst, která vás zaujmou, a která můžete pro sebe pokládat za inspirativní.

b) Kromě vybraného referátu si zapisujte poznámky z četby. V nich si vždy zaznamenejte strukturu knihy, názvy kapitol i základní postupy a myšlenky, které vás zaujmou.

c) Ze zkušenosti se zkoušením u státních závěrečných zkoušek si uvědomuji opakující se chybu při čtení. Důležité totiž je: pečlivě si přečíst předmluvu a úvod (!) Tam jsou většinou uvedena určitá podstatná data k pochopení celku: je tam napsáno, co bylo důvodem vzniku publikace, jaké přístupy autor volí a jaké myšlenky chce, aby si čtenář předběžně uvědomil. Proto jsem výše zdůrazňoval, že zohlednění úvodu by mělo být součástí referátů.

d) Poznámky z četby by měly zachycovat i vaše vlastní myšlenky: co vám připadá zajímavé, případně jak by to mohlo souviset i s tématem vaší práce (nemusí to být tematicky shodné, může to být např. inspirace zvoleným přístupem nebo naopak uvědomění si toho, že vaše téma a prameny vám nedovolí se vydat podobným směrem.

e) Nezapomeňte se věnovat i obrázkům v textech. Pokuste se je interpretovat za pomoci argumentů, které uvádějí autoři.

Ohledně přípravy ke zkoušce:

a) Každý z nás „čte“ jiným způsobem, tj. má jiné zkušenosti, má svůj vlastní přístup k tématu a proto rozumí textu svým způsobem. Proto je důležité – neopisujte přípravy od ostatních, ani se neučte zpaměti to, co jsem třeba k některým autorům řekl nebo napsal já. To může být jen jakýsi obecný rámec, spíše konfrontujte své vlastní způsoby četby s ostatními a pokuste se textům porozumět vlastním způsobem.

b) Ke zkoušce si později udělejte menší, ucelenou přípravu. Vaše odpověď by měla trvat tak maximálně 10 minut a měla by být přirozeně strukturována – vaše odpověď by měla být jako

články, měla by mít úvod, text i závěr: v krátkosti byste se tedy měli zaměřit, co bylo určitým „úkol“ knihy nebo textu, jaká je její struktura, nejpodstatnější výsledky, případně to, co vás osobně zaujalo. Na závěr by mělo přijít krátké shrnutí ve formě shrnutí metodologické pozice autora, případně pozdějších ohlasů na probíranou práci v akademickém prostředí.

c) Znovu tedy mohu opakovat – jak v referátu, tak v kratší formě odpovědi na zkušební otázku je důležitá určitá strukturovanost. Ta nám zkoušejícím dobře ukáže, zda a jak jste knihu četli.